

„Příšerný?“ hádal s úsměvem. „Arogantní? Nadutý? Hašteřivý?“

Sarah se zasmála. „Nic z toho jsi nebyl, jak dobře víš. Byl jsi obdivuhodný.“

Usmál se ještě víc a poplácal ji po ruce. „To kdykoli беру raději než příšerný.“ Jeho pozornost se přenesla od tety a strýce k vysoké, štíhlé ženě stojící před nimi. Nebyla o moc starší než Sarah. Chvilí spočinula tmavýma očima na Peterovi a poté sklouzla pohledem na Sarah. Po rychlém ocenění se otočila a Sarah spatřila její složitý a jedinečný účes. Bohaté, hnědé vlasy měla rozdělené pěšinkou uprostřed a poté spletené do krásného uzlu ve tvaru U.

Jak to její komorná dokázala? Bylo to skutečně nádherné.

Peter si odkašlal a zašoupal nohama, jako by mu to bylo nepříjemné. Sarah znovu obrátila svou pozornost pouze k němu. Rty měl stažené do zamračeného výrazu a čelo celé zkrabacené.

Otevřela ústa, aby se ho zeptala, jestli se něco děje, když vtom se jí z účesu vysmekl pramen vlasů a vzdorně jí padl přes tvář.

Peter si toho musel všimnout, protože se mu narovnal čelo a vrátil se mu úsměv. „Ty a tvoje vlasy. Co s nimi budeme dělat?“

„Začínám si myslet, že bych si je mohla ostříhat,“ žertovala Sarah, sepnula pramen znovu sponkou a tiše se modlila, aby tam zůstal. Navzdory tomu, kolik sponek jí tam komorná napíchala, jak jí vlasy spletla a snažila se je zkrotit, její kudrnaté, rudohnědé vlasy se jí neustále uvolňovaly. Bylo to k uzoufání.

„To by byl hřích,“ pronesl galantně Peter.

„Pan Gregory Winters s manželkou, pan Peter Hatch a slečna Meachamová,“ ozval se zvučný hlas, až se

Sarah vylekala. Teprve potom si uvědomila, že konečně vstoupili do salonu.

Zatímco si prohlížela tuto místnost, zrak jí zaletěl vzhůru k vysokému, klenutému stropu a velkým polokruhovým oknům vedoucím na ulici Stein. Byl to úchvatný pohled, zvláště v tomto světle, kdy slunce už zapadalo.

„Petere, v takovém pokoji bych mohla bydlet.“

Zachechtal se.

Sarah zaslechla hudbu vycházející z velkého plesového sálu vlevo. Mířily tam skupinky lidí. Zdálo se jí, že ten sál je úplně jiný než ty, které už viděla – nápaditě zkrášlený a půvabný. Otevřenými dveřmi vpravo viděla Sarah daleko. Nacházel se tam také předpokoj s knihovnou a za ním – jak mohla vidět – hmm... že by to byla galerie? To je báječné.

„Je dovoleno jít i tímto směrem?“ zeptala se Petera a ukázala doprava. „Moc ráda bych se někdy během večera podívala na galerii.“

Sklonil se k ní a zašeptal jí do ucha. „Jestli budeš mou partnerkou na tanec před večeří, vezmu tě na soukromou prohlídku, hned jak dojíme.“

Znovu se jí zmocnilo příjemné očekávání. Souhlasně přikývla. Tato noc by klidně mohla být pohádkou. Představovala si, jak ji Peter zatáhne do temného kouta galerie a ukradne jí polibek – nebo spíš *pokusí* se jí ukrást polibek. Sarah si dosud nebyla jistá, jestli mu takovou věc dovolí.

Peter ji vedl do plesového sálu. Tam se právě páry chystaly k novému tanci a on ji uvedl na taneční parket.

Jakmile zaujali své místo, zeptal se s veselým úsměvem. „Zatančíš si se mnou, drahoušku, že?“

„Bylo by chytřejší, kdyby ses mě zeptal, jestli vůbec umím tancovat,“ odpověděla.